

WSPOMNIENIA

Hitoshi Sakai 1930–2008

Światową społeczność geochemiczną spotkała wielka strata. W dniu 30.09.2008 r. po ciężkiej chorobie zmarł prof. Hitoshi Sakai, pionier zastosowań izotopów trwałych w geochemii.

Hitoshi Sakai urodził się w Shimizu w prowincji Shizuoka w roku 1930. Dorastał w atmosferze wojennej. Studia na Wydziale Chemii Uniwersytetu Tokijskiego podjął w roku 1949. Tam też rozpoczął swoją karierę naukową w latach 50. XX w., publikując znakomitą pracę *Fractionation of sulfur isotopes in nature* (1957, *Geochim. Cosmochim. Acta*, 12: 150–169). Kolejno pracował na Uniwersytecie Okayama w Misasa, Uniwersytecie Tokijskim i na Uniwersytecie w Yamagata do roku 1996. Przez długie lata pełnił funkcje wiceprezydenta i prezydenta IAGC — Międzynarodowej Asocjacji Geochemii i Kosmochemii (1988–1996).

Jego dorobek stanowi niezwykle istotny wkład w zrozumienie frakcjonowania izotopów trwałych w przyrodzie, a w szczególności w środowiskach hydrotermalnych. W ostatnich latach aktywności zawodowej Profesor Sakai badał działalność hydrotermalną w pióropuszcach płaszczka Ziemi. Jako pierwszy udowodnił, że ze stref ryftowych oceanu uwalnia się ciekły dwutlenek węgla (1990, *Science*, 248: 1093–1096).

Profesora Hitoshi Sakai poznałem w roku 1980 w Edmonton w Kanadzie na sympozjum *Water-Rock Interaction*. Nasza znajomość i współpraca trwała aż do Jego śmierci. We wrześniu 1989 r. badaliśmy wspólnie skład izotopowy helu w Karpatach fliszowych, aby ocenić udział helu z płaszczka Ziemi w gazach i wodach podziemnych (1997, *Geochem. J.*, 31: 383–394).

Prof. Hitoshi Sakai był znakomitym naukowcem, skromnym i wrażliwym człowiekiem. Dzięki swojej otwartości, ciekawości świata i ludzi, licznym naukowym kontaktom, które często kontynuował na niwie prywatnej, stał się znakomitym i efektywnym ambasadorem Kraju Kwitnącej Wiśni. W jego działalności aktywnie wspierała Go żona Sadako. Współpracownicy i przyjaciele będą Go zawsze pamiętać. Sayonara.

Paweł M. Leśniak